

Lucas 23: 35a,36a,39

“En het volk stond en zag het aan. En ook de oversten met hen beschimpten Hem...

En ook de krijgsknechten tot Hem komende, bespotten Hem...

En een der kwaaddoeners die gehangen waren, lasterde Hem...”

1 bespotting

2 verzoeking

3 verlossing

4 beproeving

Gemeente,

Pesten. Iets verschrikkelijks. Iets wat iemand zo kapot maakt en aantast. Iets waar je nooit aan mee moet doen. Pesten is het als iemand pijn heeft, of met krukken loopt, en je gaat dan voor hem uitlopen en zeggen: ‘je kunt me lekker toch niet bijhouden’. Of iemand die blind is en je zegt: ‘Kijk eens wat een mooie foto ik voor je houdt’. Pesten is het dus als je leedvermaak hebt om iemands narigheid, als je iemand uitdaagt terwijl je weet dat hij het toch niet kan.

1 bespotting

Op Golgotha heeft iets soortgelijks plaatsgevonden. Jezus heeft al zoveel pijn. Hij heeft wonden van de doornenkroon en van de geseling. Van de spijkers die door Zijn handen en voeten gingen. Maar erger nog dan die spijkers Zijn de woorden die door Zijn hart en ziel gaan. Die doen nog meer pijn. En ze komen van alle kanten.

Er zijn er van het volk, voorbijgangers. Die op weg zijn naar Jeruzalem naar huis en langs Golgotha komen. En terwijl ze even stilstaan en kijken, beschimpen ze Hem.

De oversten met hen. Ze hebben zich aan Jezus geergerd, altijd al. Maar Hij leek sterker, trok meer mensen, ze voelden zich gekleineerd door Hem. Maar ze hebben Jezus veroordeeld gekregen. Het is gelukt, nu trekken zij aan het langste eind.

Soldaten die Hem kruisigen en bewaken. Ze doen ook mee. Zoveel valt er niet te beleven de meeste dagen. Dit geeft hen wat anders dan anders.

En één van de twee mede gekruisigden, of eerst allebei, doet ook mee.

En ze gebruiken van alles om hun spot te laten steken. Ze gebruiken Zijn Naam: Nou, heet U nou de Christus? Bent U nou de Koning der Joden? Zo heet U toch, zo noemde U Uzelf toch? Nou, laat eens zien dan. Daar is nou anders weinig van terug te zien. Ze gebruiken Zijn vroegere werken: anderen heeft Hij verlost. Nou, vroeger kon U toch zoveel? Genezen, duivelen uitwerpen, doden opwekken. Nou, en nou dan, waar het Uzelf betreft? Nou lukt het niet al te goed zo te zien.

Lucas gebruikt drie woorden ervoor. Eerst het woord beschimpen.

Daar zit leedvermaak in. Leedvermaak over Jezus' lijden en pijn. En er daarom eens extra in steken en priemen.

Daarna het woord bespotten. Eigenlijk een spel spelen. Voor hun plezier, het geeft hun wat afleiding, spelen ze met Jezus. En dan lasteren: dat is heel bewust God kwetsen terwijl je weet wat je doet. Hij kan het niet zetten, die medekruiseling, dat hij nu zijn leven moet beeindigen, en in blinde woede geeft Hij Jezus de schuld en reageert hij zich op Jezus af.

En terwijl ze denken dat Hij het toch niet kan Hem uitdagen: probeer het dan, als Je kan. Nou durven ze, ze voelen zich nu de sterkste, eindelijk, en dat vieren ze. Nou kunnen ze Hem aanpakken, want Hij kan toch niks doen denken ze. Zoals een poes wel eens speelt met een gevangen muis die toch niet meer kan lopen. Ze vragen eigenlijk kom er maar af en straf ons dan, reken met ons af, maar U kunt het lekker niet.

En zo wordt Jezus bespot. Moet je nagaan. Terwijl Hij aan het kruis hangt. Dus als stervende. Moet je indenken: als je bij een zieke op bezoek komt, een ernstig zieke, een stervende, dan heb je zoveel praatjes niet, je wordt stil. En je bent onder de indruk. En hebt medelijden. Als je hem helpen kunt, dan doe je dat. Hij heeft het al zo moeilijk. Moet je nagaan, een stervende bespotten. Leedvermaak om iemand die nog maar enkele uren te leven heeft. Wat moet dat aankomen. Wat moet dat pijn doen, deze bespotting van Jezus, de Stervende. Wat moet ieder woord Hem diep gegriefd en gekrenkt hebben.

Wat zij daar en toen deden met de Stervende, doen wij dat niet met de Levende Jezus zolang we onbekeerd zijn? Laten we eerlijk zijn: eigenlijk geloven we niet dat Jezus machtig is. Dat Hij vandaag of morgen in kan grijpen. En daarom durven we wel door te leven en te zondigen. Daarom durven we wel te zondigen en tegen Hem in te gaan. Want Hij zal toch wel niks ertegen doen. En elke zonde, elke dag van leven buiten Christus om is Hem uitdagen. Hem tarten, steken, priemen en striemen en we durven het wel, want Hij zal er toch wel niks tegen doen. Elke zonde steekt Hem, elke zonde raakt Zijn hart diep, maar we durven het wel, want Hij treedt er toch niet tegen op. Je houdt er geen rekening mee dat Hij nu kan zeggen: het is genoeg. Ik grijp je, Ik trek je voor Mijn rechterstoel, Ik veroordeel je. Dat geloof je niet en daarom leef je verder tegen Hem in, Hem krenkend en grievend. Onverzoend leven is één lange bespotting van Jezus. Je vraagt steeds: Heere, doe dan iets, en treedt dan op door me te straffen, maar U kunt het toch niet. Wordt het niet de hoogste tijd om Zijn macht serieus te nemen? En te bidden: Heere Jezus, vergeef mij, red mij? Wat mag het geloof zich verwonderen: 'Dat U mij hebt stilgezet en halt laten houden'.

2 verzoeking

Deze bespotting was tegelijk voor Jezus verzoeking. En wat voor één. Al eerder had de duivel geprobeerd Jezus ten val te brengen, van Zijn lijdensweg af te laten wijken. In de woestijn, op de tempel en op een hoge berg. Later bij monde van Petrus: dat zal u geenszins geschieden. Later in Gethsemané door Hem te beangstigen en terug te willen laten deinzen. Maar nu, nu gaat het om spannen, bijna heeft satan verloren. Nog enkele uren hooguit. En daarom komt Hij nu weer om Jezus te verzoeken.

Want, als je zo gepest word, bespot word, wat ben je dan geneigd om eens te laten zien wat je mans ent. Als je bezig bent om een tafel van zijn plek te krijgen en dat lukt even niet en dan roepen ze: hij kan het niet, hij kan het niet, nou dan wil je wel eens even laten zien wat je waard bent. Je laat je niet kennen en je zal eens laten zien dat je het kunt. Wat een verzoeking voor Jezus als ze juist nu tegen Hem roepen: laat dan eens zien als U kunt. Nou, je zou ze eens laten zien wat je waard bent.

Maar Jezus doet het niet. Al wordt het Hem gevraagd, al wordt Hij uitgedaagd tot het uiterste, al lijdt Hij immense pijnen en kwellingen, Hij doet het niet. Niet omdat Hij het niet kan, maar omdat Hij niet wil. Hij wil Zichzelf niet verlossen en wraak nemen. Hij wil niet Zich aan dit lijden onttrekken. En ondertussen, let ook daarop, doet de hemel niets. God grijpt niet in, de Vader verbergt Zich en laat het allemaal gebeuren. Dat ze Zijn Kind zo aanpakken, zo tarten, zo bespotten, Hij doet niets.

Zoveel heeft Jezus geleden, omdat Hij het wilde. En door deze bespotting en verzoeking schittert temeer in Jezus' lijden dat Hij het Zelf wilde. Dat Hij het echt Zelf wilde. Want Hij is zo uitgedaagd om Zich ervan af te maken, om Zich eruit te verlossen, en toch heeft Hij dat niet gedaan. Hij heeft het echt gewild dat Hij zo zou lijden tot het einde. Hij is niet afgekomen van het kruis, niet omdat Hij niet kon, maar omdat Hij niet wilde. Absoluut niet, tot het uiterste uitgedaagd, nog niet. Calvijn schrijft dan die mooie woorden: 'Waarom heeft Jezus Zijn Eigen behoud niet geacht? Omdat het onze Hem meer ter harte ging. Waarom heeft Hij geweigerd Zichzelf te verlossen? Omdat Hij ons behouden wilde.' Die ene moordenaar zei het niet goed: die zei: Verlos Uzelf en ons. Maar het was: verlos Uzelf of ons. Als Hij Zichzelf verlost, zou Hij ons niet kunnen verlossen, omdat Hij ons wilde verlossen wilde Hij Zichzelf niet verlossen.

Het geloof kent een diepe vrucht van dit lijden van de Heere Jezus. Als deze Jezus langskomt in de lijdensprediking, dan ziet het geloof:

zoveel heeft het Hem gekost. Zo diep lijden. En dan ziet het geloof Zijn liefde. Dát wilde U voor mij doen. Echt, dat wilde U. Tot het uiterste toe. U zag en wist dat ik anders dit zou moeten lijden. Maar liever dan dat ik het zou moeten lijden, wilde U het doen. Gij voor mij. Wat hebt U mij liefgehad. Dat U dit wilde doorstaan voor mij. Maar U wilde het. Ten volle, echt.

En het geloof verootmoedigt zich: dat U dit moest lijden voor mij. Zoveel en zo zwaar. O Heere Jezus, wat heb ik U aangedaan. Het waren mijn zonden, die U wonden en griefden. Mijn leven. Mijn schuld. Waardoor U zo werd aangevallen zelfs de laatste uren voor Uw dood. Terwijl de hemel dicht bleef. Want de Vader kon U niet bijstaan en mocht en wilde U niet bijstaan, omdat ik verlost werd. O Heere Jezus, wat schaam ik mij, dat dít nodig was.

Wat een Evangelie. Dat Jezus dit wilde lijden. En van dat volk dat Hem hier beschimpt zijn er later tot bekering gekomen. Van die oversten zijn er later in genade aangenomen. Van die moordenaars is er één tot bekering gekomen. Dus ook voor zulken heeft Jezus dit willen lijden. Die Hem tot het uiterste toe hebben uitgedaagd en getart. Die zelf hebben geroepen: kom dan en straf me, die hebben gevraagd om hun veroordeling en wraak. Voor zulken wilde Hij dit lijden. Tot zulken komt Hij met het Evangelie van dit Zijn lijden. Al hebt u zo erg Hem getart en getergd. Jarenlang uitgedaagd met enkel zonden. Al hebt u zelf alleen maar gevraagd en gesolliciteerd naar uw verderf en naar Zijn wraak. Hij wilde lijden voor zulken. U mag het geloven, u mag er u aan toevertrouwen. Heere Jezus, ik daagde U uit tot toorn, maar U komt tot mij met Uw liefde. Ik heb gevraagd om Uw wraak, maar U zoekt mijn behoud. Dat mag u geloven. En er u zalig aan overgeven. Dat Jezus zo is. U mag het zien als U Hem ziet hangen onder spot en hoon en Hij blijft er hangen. Hij wil Zichzelf niet verlossen, Hij wil anderen verlossen.

Wat erg als je Zijn goedheid niet serieus neemt! Niet echt gelooft dat Hij gewillig is. Zou je niet bidden dat Hij je daarvan afhelpt?

3 verlossing

Dan is wel een goede vraag: wat is verlossing? Want daar kun je zomaar verkeerde gedachten over hebben. Sterker nog, iedereen heeft daar van nature verkeerde gedachten over. Luister maar naar die éne moordenaar. Wat zegt die: verlos Uzelf en ons. Wat verstaat hij onder verlossen? Nou, dat hij door de overheid is veroordeeld tot de kruisdood en dat hij daarom nu zijn dood tegemoet gaat en gruwelijke pijn heeft. Daarvan wil hij verlost worden. Verlos Uzelf en ons. Haal me van dit

kruis af en van de pijn af en dat ik verder mag leven. En dat meent hij reken maar, hij wil er echt vanaf, van die pijn, dat lijden, zijn naderende dood.

Ja, een mens wil wel eens echt ergens vanaf en van verlost worden. Als je het moeilijk hebt. Als je een kruis moet dragen, als je levensleed op je leven hebt. Een doorn in het vlees. Wat wil je er graag van af. Als je een handicap hebt. Als je een ziekte hebt. Als je een slecht huwelijk hebt. Als je eenzaam bent. Als je innerlijk depressief bent. Als je..... En soms willen we al van veel kleinere dingen af. Dingen die veel minder zwaar wegen, maar toch niet echt lekker zijn en voelen. Wat tegenslag op werk of school, narigheid met solliciteren, dingen die gewoon tegenzitten.

Maar....als je daarvan verlost wordt, ben je er dan? Als die moordenaar aan het kruis door Jezus eraf gehaald was, was hij er dan? Verlost en wel? Of...of laat juist Jezus' lijden zien dat verlossing een diepere laag, dimensie heeft? Wat Jezus hier lijdt dat is verzoeking van de boze, die Hem spot en schimpt en lastert. Terwijl God, Zijn Vader, Zich verbergt en niet ingrijpt, loslaat, vallen laat. Laat Jezus niet zien: hiervan moeten mensen verlost worden. Want dit is de hel. Daar zal de duivel tarten en verzoeken. Zo is hij. In de hel zal de duivel pesten en spotten: jij, jij was toch goed geschapen? Jij, jij was toch christelijk opgevoed? Jij wist toch van Jezus, je hebt toch gehoord van het kruis en vergeving? Jij was toch in de kerk? Nou, probeer dan eens weg te komen hier.... Als je kunt. Zie je wel dat het je niet lukt. En God zal zwijgen en niet ingrijpen. De hemel zal dicht blijven.

Ziet u dat verlossing is: verlost worden van de boze? Verlost worden van eeuwige bespottung door de duivel. Jezus peilt zoveel dieper dan ik: hiervan moet je verlost worden. O Heere, verlos mij van de boze. Aan wie ik mij uitgeleverd heb door mijn zonden. Heere, verlos mij, red mijn ziel. Wat baat het me als ik overal van verlost wordt, van pijn en zorg, en ik leef lang en gelukkig en uiteindelijk kom ik hier terecht waar de duivel zijn sarcasme loslaat en God mij loslaat. Wie is blind voor deze verlossing? Jezus' lijden geeft aan wat ons te wachten staat, wat wij verdiend hebben, waarheen wij op weg gaan. O als je ogen daar voor dicht blijven, dicht bleven, dicht zullen blijven....dan zal de duivel eeuwig leedvermaak hebben, dan zie je aan Jezus wat je eeuwig te wachten staat.

Aan Jezus kruis zie ik wat ik verdiende. Waarvan Hij mij wil verlossen. Als je in geloof mag zien: hiervan hebt U mij verlost. Jezus zegt

vanaf het kruis onder de bespotting tot ieder die gelooft: hiervan heb Ik u verlost. Hiervan heb Ik uw ziel gered. Ik door de duivel geteisterd en getart opdat u voor eeuwig van hem verlost zou zijn. En als ik kijk naar Jezus' lijden dan mag ik hier en bij elk onderdeel denken: hiervan hebt U mij verlost. Hier zal ik nimmermeer terechtkomen. Ik ben verlost, maar het heeft Uw bloed gekost, Uw bespotting, Uw lastering. O, wat verlang ik om U te hoogachten, te eren, te loven, te prijzen. Niet U neer te halen, maar U te verhogen, dat bent U waard.

4 beproeving

Dan is er nog een punt: de beproeving voor ons. We zien hoe Jezus werd verzocht en hoe God Zich voor Hem verbergt. Dat komt ons bekend voor. We zongen niet voor niets enkele Psalmen van David waarin eigenlijk exact hetzelfde voorkomt. Psalm 22, 109. David heeft het ook ervaren, dat vijanden hem bespotten. Dat vijanden tegen hem zeiden: nou, jij bent toch tot koning gezalfd, tenminste dat heb je gezegd. Nou, en nou dan, wat zie ervan? Laat God dan zorgen dat je het ook gauw wordt.

En zou die beproeving niet bij ieder voorkomen die de HEERE kent en volgt. Dat er van die stemmetjes zijn die zeggen: als je nou een kind van God was, waarom gebeurt dit dan? Waarom maak je dan dit allemaal mee? Je hebt dat toch wel eens gezegd en gedacht: dat je Gods kind was. Nou, wat zie je daar nu van? En je hebt toch vroeger wel eens kracht gehad om dingen te doorstaan en kruis te dragen en nu, waar is dat nu? Doe het dan nu ook goedsmoeds en sterk, waarom kun je dat dan nu niet? Waar zijn nou je mooie woorden en hoe kan dat nou dat je het in het verleden wel kon en aankon en nou niet? En ondertussen houdt de hemel zich stil, grijpt God niet in, neemt Hij het niet voor je op. Nou, ben jij nou een kind van God?

Nou, dan lig je open voor twee gedachten: de eerste is, als het mensen zijn die het zeggen, en dat komt voor in landen van vervolging, dan zou je wel eens eigen rechter willen spelen en de vloer met ze aan willen vegen. Als je net als Jezus vastgebonden bent en ze bespotten en treiteren je. En je krijgt de gedachte in je: misschien hebben ze wel gelijk, misschien is het ook wel helemaal niet waar, want God grijpt niet in en God laat niets van Zich merken, misschien heb ik het me allemaal wel ingebeeld.

Calvijn zegt: dat is een hele verkeerde gedachtegang: 'niets is

ongerijmder dan om Gods liefde tot ons te beoordelen aan de hand van onze ogenblikkelijke toestand.' 'Het is niet waar dat zij die een tijdlang van God verworpen schijnen omdat Hij niet ingrijpt, niet door Hem bemind worden'. Of de HEERE met je is of je zijn kind bent, moet je niet aflezen uit het feit of Hij je direct helpt of niet. Of Hij ingrijpt of niet. Dat moet je niet van de omstandigheden af willen lezen.

Kijk, zegt Calvijn, de duivel wil je laten denken: God helpt me niet direct, dus Hij heeft me niet lief, dus ik en Zijn kind niet. Maar dat kun je en mag je daar niet uit af leiden. Of de HEERE met mij is dat hangt daar vanaf of ik Jezus Christus kennen mag, of ik bij het kruis in Hem mijn verlossing vond. Dat hangt daar vanaf of ik in Zijn wegen wandel. Of ik met vallen en opstaan gehoorzaamheid betracht en begeer Hem te volgen. Daar hangt dat vanaf. Het kan er nog zo goed uitzien, dat ik geholpen wordt en steeds uitkomst krijg, maar dat garandeert niet dat God met mij is. Voorspoed en uitreddingen zijn geen bewijs van vrede met God en kindschap. En tegenspoed en Godverlatenheid voor je gevoel zijn geen bewijzen dat je het niet bent en hebt. Als God Zijn hulp uitstelt en niet laat blijken, en de verzoeking komt; zie je wel dat je geen kind van God bent, dan gaat het hierom: dat de beproeving ons oefent in gebed, ons oefent in het aanroepen van Zijn Naam. Dat de beproeving een prikkel is, eens spoorslag om te bidden, om God te hulp te roepen. En om gehoorzaamheid te oefenen. Om gehoorzaamheid te laten schitteren en volgzzaamheid. Daarom laat de Vader Zijn hulp wel eens uitblijven, dat het lijkt dat wij Hem niet ter harte gaan.

Zo is Jezus gegaan door bespotting en verzoeking heen naar de heerlijkheid. Zo gaat het achter Jezus aan door lijden tot heerlijkheid. En het lijden zal niet opwegen tegen de heerlijkheid die ons geopenbaard zal worden. De hoogte van de heerlijkheid zal vele malen hoger zijn dan de diepte van beproeving. Dan verlost, voor eeuwig en volkomen. Verlost, van datgene wat Jezus voor mij heeft geleden toen Hij Zich liet bespotten aan het kruis.

Amen